

FELSŐ-ZEMPLÉN

TARSADALMI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

SZERKESZTŐSÉG:
Hova a lap szellemi részét illető minden
közlemény intézendő:
Fő-utca 220 szám.

ELŐFIZETESI DÍJ: Egész évre 8 kor,
fél évre 4 kor. negyed évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fl.

Kéziratok nem adatnak vissza.
Bérmertelen levelek nem fogadtatnak el.
Nyilt-tér soronkint 40 fl.

KIADÓHIVATAL:
Hova az előfizetések, hirdetések és nyilttér
díjak küldendők:
Landesman B. könyvnyomdája.

A szabadság napja.

Miért illatozik a virág, miért dalol a madár, ha eljött a kikelet? . . . Talán a kikeletnek szól a levelek pompája, a dal, az illatár? . . .

Az átélten szenvedés, a dermesztő halál után a feltámadás, a szabadság, a hála szava ez, az dagasztja a bokrok rügyeit, az a dalos madár keblét!

A tavasz enyhe fuvaltatát a boldogság angyala hozza a földre; az szórja tele a földet ibolyával, harangvirággal; az pattantja föl és bontja ki a rügyet s ad életet a levélnek; az ébreszti föl az anyamadarban a szeretetet s csalja a párja nyelvére a csattogó szerelmi-szabadságdalt.

Azért érezzük mi is kikeletkor, — március idusának örök és halhatatlan napján — a természet ölen boldognak magunkat. Az ébredő természet boldogsága, ihlete, varázsa reánk is átszáll.

Siessünk tehát mi is ki a szabadba! Ünnepejlünk, hódoljunk és imádkozunk! Künn jár ilyenkor a szabadság angyala; a virág, a madár is azért szereti a szabadságot, mert a szabadság az Alkotó örök törvénye; kincs, mely nélkül nincs élet, nincs boldogság, nincs haladás, — csak tespedő, sorvasztó halál. . . .

Március idusa, a megszentelt magyar sovínismus, a megszületett aranyos szabadság napja, amely a nemzet mult s a faj-szeretet tüzét szokta szórni kelőben van, s a tavasz rügyfakasztó melegét ömleszt reánk.

Ez a tavaszi meleg a nemzeti szerelem, a haza imádata serkedzésének évadja, ünnepe, amely boldogít a hevületével az ünneplésben és azok iránt való vonzalom, szeretet, hálás visszaemlékezéseiben fejeződik ki. a kik dicsőséget hoztak ránk s a kikre emlékezni a nemzeti érzésből folyik.

E nap, ez örök ünnep kiemel minket a jelen szomorú idők egyhangú futásából s egy pillanatra legalább felidéri a lángszellemet, mely világított, ragyogott és gyümölcsöket érlelt és dicsőséget hozott a hazának.

Ah, mert nagyjainknak áldott emlékezete előtt látjuk csak a jelen korszaknak törpeségeit. Nagyjaink, a márciusi halhatatlanok, egy egész korszakot tudtak vezetni, uralmi szellemükkel, hazafiságukkal, — míg a jelennek férfiai a repülő percért dolgoznak, a nemzet jövője iránt nincs lelküknek semmi vágyakozása. De éppen azért, mert az 1848-iki teremtő korszak után, a bátortalan, eszmeszegény, a felénk és szívár lelkét sorvasztó korszaka szakadt reánk, illik, kell és kötelességünk dicsőíteni a nagyoknak emlékeztétét, hogy látván az ő szellemük nagyságát, bátor szánálását, hazafiságuk szentelt fenségét, a mai kora nemzedéknek is felébredjen a nemzeti nagyságról való vágyakozás.

Ezen nap tanít meg arra, hogy a magyar nemzet örök életre van hivatva, ha ugyan fiai megértik a nemzet történeti nagyságainak példáját, alkotásait és hazafiságát.

Mert boldog, örök életre hivatott csak az a nemzet lehet, mely nagy fiainak példájából a nemeset a szépet oltárra tudja emelni az eszme tisztaságát, annak a hazára való hatását felismerve, megértve az óriások nyomain haladva szolgálja a hazát. E nagyok, e halhatatlanokra való tiszta emlékezés egyik hazafias szentsége a magyarnak; e kultusz a nemzeti hála s a haza szeretete teszi reánk kötelezővé, hisz a mult csak azért maradt, hogy a jövőnek világítson örök eszméi faklyáival.

„Mivé is lennénk, ha te nem ragyognál
Fényes dicsőség, édes onyühlet!
Még öl az ősök honszerző érénye,
Megóvja Isten ezt a nemzetet!” . . .

Nagyjaink kultusza, multunk emléke igazán az a csodaforrás, amely az ivadékok egymás nyomába hágó sorát megtölti lélekkel és maga még sem apad meg soha.

1848. március 15.! Sursum corda!
Álljunk meg és imádkozunk! Teljék el ihlettel a lelkünk, szívünk és egész valónk. Ez ünnepben a nemzet lelke mozdul meg, e napnak varázsa lelkünket acélozza és eleven kapcsolatba hoz azon multtal, midőn milliök ajkáról hangzott el az esküszó: „*Rabok többé nem leszünk!*”

Tavasznak, szabadságnak, népek nemzetek ébredésének megszentelt ünnepe március idusa. A mint felébredt téli álmából a természet, úgy ébredt fel ötvenöt év előtt a magyar nemzet a szabadságra. Az Ur dicsőségének himnusza a természet s az igaz lélek megéri annak az öreg himnusz-nak hangjait. A nagy természetben az Isten

TÁRCA.

A karperecz.

Az utolsó akadály, a hozomány kérdése legyőzése után Szegedy Zoltán és Vékey Margit jegyet váltottak. Másnap még a legtávolabbi ismerőseik is megkapták a merített papírra litografált eljegyzési jelentést. Margit egy hélig egyebet sem tett, mint a gratulációkat köszönte. Szóval emberileg minden rendben, a mátkapár a teljes boldogság révé felé vezetett.

Senki sem hitte, hogy a dolog nyélbe menjen: a nagymama, akitől vagyoni tekintetben az egész függött, esodálatos szinte megmagyarázhatatlan ellenszenvet érzett Szegedy Zoltán miniszteri fogalmazó iránt s ezer variációban következőképpen beszélt:

— Adok, egy pereig sem mondom, hogy nem adok neked hatvan ezer forintot, de ha már adok, szeretném, ha egy kicsit az én kedvemem is néznéd; nekem Szegedy nem tetszik, afféle tapasztalt öreg szemek, mint az anyémekek, megtudják az areok titkos jeleit fejteni, én Szegedyt könynyelmű, léha embernek gondolom, érzem. Látod, anyád házasságát is elleneztem, de anyád halálal, kolostorral s tudja a jó Isten mi mindenféle ostobasággal fenyegetett s én fenyegetéseit botor észszel komolyan vettem s a baj megtörtént.

— De nagymama! — tiltakozott Margit.

Nem vagy már gyermek s éppen úgy tudod, mint jó magam, hogy atyád derék, de javithatlanul könynyelmű ember volt. Anyád hozományára rövid

öt év alatt eluszott s azontul kezdődtek azok a kedves családi jelenetek, melyek eleinte azon fordultak, hogy pénz kellett s ott végződtek, hogy én adtam, de végre, mikor ti, gyermekek egymásután négyen — csupa leányok — jöttetek, megfogadtam, hogy havonta egy bizonyos összeget adok, de azonkívül még ha török, ha szakad, egy fillért sem. Szavamnak állottam s most abban a helyzetben vagyok, hogy hatvan-hatvan ezer forint hozományt adhatok nektek s adok is, de Szegedy nem az az ember akire unokámat nyugodtan rá tudnám bízni.

— Nagymama neked az a kifogásod, hogy Szegedynek hozományra van szüksége.

— Dehogy az; föl tudom fogni, hogy az afféle ember mint Szegedy, rá van utalva arra, hogy jóvendőbeli feleségének telekkönyvét megnézze. Urnak született, annak nevelték, állása is a szeriat való s ha megházasodik, éppen úgy kell eüst kanállal ennie, mint eddig evett. Ismételtelen mondom, hogy nekem csak az a kifogásom, hogy karakterében nem tudok bízni s ha lemondanál róla s pl. Fényes Szabolcshoz mennél, a hatvan ezer forintot még tizezerrel megtoldanám. Fényesné a multkor nálam járt s biztosan tudom, hogy nem csupán azért kerestél föl, hogy kezemet megcsokolja s megmondja, hogy kitűnő színben vagyok s bizonyára azt sem mondta ok nélkül, hogy a földhitelezetnél az utolsó részletet kifizették s Szabolcs örökségét egy fillér teher nélkül fogja átvenni.

Margit larna feje Fényes Szabolcs nevének említésére egy kicsit megrándult s szemei néhány futó pillanatra valami figyelő kifejezést nyertek,

mintha nagy láрма közepette egy ismerős nevet tisztán hallott volna kiáltani s lelki szemei előtt csupa lényegtelen eszme turalás folytán feltűnt egy déleceg, komoly fiatalember — Fényes Szabolcs — aki egész éven át otthon gazdálkodott, turta, javította apai örökét s csak farsangkor nézett föl egy kicsit Pestre. Végigtáncolt néhány nyilvános és háziált, aztán ismét elment az ekeszarvához — ahogy mondani szokta.

— Édes nagymama, vagy Zoltán, vagy a világon senki! Meglásd, ha nem adtok Zoltánnak, vén leány maradok — válaszolt Margit. S az öreg asszony szíve azért lett a nagymamák szívévé, hogy végre is engedjen és — engedett. Egy hét mulva aztán megvolt a fényes jegyváltás s Margit ki-mondhatatlanul boldog volt. Teljes életkedvvel élvezte mátkaságának verőfényes napjait. Szegény figyelmes vőlegény: Csokrok, drága képes levelezőlapok, kirándulások, Kugler-bonbonok napirenden. — Margit két legfiatalabb nővére tapsolt a pompás, illatos cukroknak s már arról beszélt, hogy bár csak Gizi is mielőbb menasszony lenne, aztán ők s — szóval a cukorból nem fognak kifogyani.

Margit egy reggel arra ébredt, hogy egyik nagyon értékes karperece eltűnt. Jól emlékszik, hogy lefekvés előtt lecsatolta karjáról, sőt még másnap délelben is asztalkáján látta. Az egész házat tüvé tették, de a karperec nem került meg, végre is a rendőrséget értesítették s megkezdődött a cselések vallatása s minthogy a gyanu a szobaleányt terhelte, elcsukták. A kellemetlen állapot, az ideoda való járkálás, kutatás, vallatás napokig tartott, anélkül, hogy eredményre vezetett volna. A szoba-

hozzánk való jóságának bizonyosságai szállnak elének a földnek termő erejében s ime, úgy rendelé a végzet, hogy az ébredő tavasz virágos pompájával fonja meg koszoruját az örök szabadság bölcsőjének. E napon felébredünk mi is. Ragyogó arcok, fénylő tekintetek mindenütt széles e hazában. Érezzük, hogy egy a vérünk, egy a szívünk dobogása, a vágyunk, a reménységünk. Az az ünneplés, az a zaj, az a boldog, mámoros ujjongás, öröm, lelkesedés egygyé olvaszt kicsinyt és nagyot, gazdagot és szegényt! A szabadság szent lelke tölti el szívünket. Érezzük, tudjuk, hogy a magyar nemzet életében a márciusi fuvalommal jött meg a szellemek szabadulásának napja. Az eszme, az igazság, a nemzeti akarat születés napja ez; igazi „*ver sacrum*“ nekünk magyaroknak március 15.

Ünnepeljünk tehát, emlékezzünk és imádkozzunk! A honszerelem vesztalángját ne hagyjuk elaludni, hanem ápoljuk az örökimádás tüzeit Magyarországnak oltárain. Ez a nemzet örök élete!

(Falkus).

Demeter János.

A város dolgai.

Nagy Mihály város képviselő testülete f. évi március hó 11-én tartotta rendkívüli közgyűlését a képviselőtestületi tagok részvétele mellett.

Jelen voltak: Füzesséry Tamás j. főszolgabíró, Szladek József, Hoczman György, Bartus Boldi-sár, Fröhlich Gyula, Dr. Fuchs Ignác, Roncsinszky Agoston, Bucsinzsky Lajos, Lakner Antal, Lipinszky Manó, Oppitz Sándor, Dr. Pogány Gerő, Horváth Sándor, Tolvay Imre, Barnai Andor, Müller Mór, Rosenberg Ignác, Dr. Glück Samu, Friedmann Márton, Görgey Géza, Kolozsváry Ödön, Klein Lipót, Szorocsin György, Dr. Eperjessy Lajos, Spiegel Bernát, Polányi Géza, Hozsdjár Mihály, Zboján Mihály, Dr. Kállai József, Widder Andor, Malatinszky László, Palicska János, Cibur Bertalan, Gróf Sztáray Sándor, Brüglér Benjámin, Vaszi János, Landesman Vilmos és Spiegel Samu képviselő tagok és Tóth Árpád jegyző.

Elnöklő főszolgabíró constátálván, hogy a közgyűlésre a képviselő testületi tagok szabályszerűen meghívtak, az egybegyűlteket üdvözölve, a közgyűlést pontban d. e. 10 órakor megnyitotta.

1. Reuter Rezső lemondása folytán megüresedett segédjegyzői állás választás utjáná betöltése.

leány nyílt arccal bátran tagadott.

Nyolc nappal később Szegedy szerelemittasan hagyta el menyasszonyát; már csak rövid egy hét s elkövetkezik az az idő, mikor a nap meg fog feleltök állani s bizonyára le sem fog soha tűnni. A szalon ajtajában még egy utolsó ölelés, kénszorítás s még egy csók — alig, alig bírnak elválni. A jegyesek csókjai már szankcionáltak, azokon még a napsugár s csillagfény sem ütözködik meg.

Margit visszatért a szalonba, leült egy magas hátú, mely zsólyibe, lezárta szemét s arról a sejtelmes közel jövőről álmodozott, melynek küszöbe előtt állott. A harmadik szobából a varógép zakatolása behallatszott: szorgalmas kezek az ő kelenyét varrták. Kis vártatva fölemelkedett, hogy az ablakot kinyissa; Zoltán cigarettázott s édes anyja írtozott a cigarettára éles füstjétől. Mikor fölkel, tekintete egy kis fehér papírra esett, ott hevert a szőnyegen, ahol Zoltán az előbb ült. Utána nyult, s alig hogy szétcsavarta, halálra vált s annyira megtántorodott, hogy ha egy szék támláját meg nem kapja, összeesik.

— Oh, Istenem! — nyögött fel kinosan s a papírt még egyszer rettentő félelemmel, aggodalommal megnézte. Semmi kétség, az ő karperecnek zálogédulája ez azt — Zoltán vesztette el.

Az elegánsul berendezett, napvilágított szalonban valami szörnyű, tompa zuhanás reszkettette meg a levegőt: egy fiatal leány szívének bálványja, a neki emelt magas piederstáról a porba hullott... Az ablakpárkány nyíló virágját, a bájos cyclamenek s a büszke azaleák lehorgasztották fejcsékkéiket

Főszolgabíró bejelenti, hogy **Haldsz Pál** és **Salgó Alfréd** személyében két pályázó jelentkezett, kiket ezennel jelöl, s miután 10 választó névszerinti szavazást kér, az elrendeltetvén, s ennek eredményeként elnök kijelenti, hogy

Haldsz Pálra 16, **Salgó Alfrédre** 20 szavazat esvén, több nevezett nagymihályi segédjegyzőnek megválasztottnak kimondja, ki is a hivatali esküt azonnal letette.

2. Bejelentése a községi előjárásnak, hogy **Sulyovszky István** községünk volt főbírája, majd főügyésze **Ófelsége** által királyi tanácsossá nevezett ki.

Az előadói javaslat elfogadása mellett határozatilag kimondja a község képviselő testülete, hogy **Sulyovszky István**, a község érdemeiben gazdag volt főbíráját, majd főügyészt, a királyi magas kegy megnyilatkozása alkalmából melegen üdvözlé és szerencsekívánatait jegyzőkönyvben megörökíti s erről a kitüntettet értesíteni rendeli.

3. Bejelentése a községi előjárásnak, hogy **Szirmay József** képviselő testületi tag elhalálozott.

Előadói javaslat elfogadása mellett a meghaltak érdemei, ki a község képviselő testületének több éven át tevékeny tagja volt — jegyzőkönyvileg megörökítetteti rendeltetnek.

4. Előterjesztése a községi előjárásnak az igazoló választmányának az 1886. évi XXII. t. c. 51. §-ához képesti megalakítása iránt.

Az előadói javaslat elfogadása mellett **Czibur Bertalan** és **Bucsinzsky Lajos** lettek az igazoló választmányba beválasztva, míg a főszolgabíró törvényadta jogánál fogva, ugyanezen választmányba **Polányi Géza** és **Tolvay Imre** képviselőtestületi tagokat nevezte ki.

5. Olvastatott a kereskedelemügyi m. kir. ministeriumnak 17298/I. 1902. szám alatt kelt leírata a nagymihályi köztetető céljára szükséges terület megszerzése céljából a kisajátítási jog engedélyezése tárgyában.

A község képviselő testülete határozatilag kimondja, hogy az 1881. évi 41. t. c. 2. §-a alapján, az 5. §- értelmében engedélyezett kisajátítási jogot fogadhatba veszi és a 32. §- szemelött tartása mellett az előzetes tárgyalás megtartása céljából **Polányi Géza**, **Fröhlich Gyula**, **Dr. Eperjessy Lajos**, **Szladek József** és **Barnai Andor** képviselő tagokból álló bizottságot kiküldi, jelentésük az eljárásról 30 nap alatt bevarratik.

6. Olvastatott a j. főszolgabírónak 580/903. sz. a. kelt rendelete a községi közdülő utak megállapítása tárgyában.

s zokogták: Szegény Margit.

Szegény Margit alig tért magához, lázas agygyal, jéghideg kezekkel nagyanyjához vánszorgott s az égre kérte, adjon neki négyszáz forintot s jöjjön vele, majd megmondja, miért, minek, csak most ne kérdezzen s mamának, de senkinek egy szót se szóljon, neki is csak azért szól, mert nélküle nem tehet semmit — egy életbe vágó dolog felől bizonyosságot kell szereznie.

Az öreg asszony látva unokájának az örülthez hasonló lelkiállapotját, egy szó kérdezősködés nélkül pénzt vett magához s követte Margitot.

— Hová? — kérdé, mikor a kocsiba ültek s a kocsi elindult.

— A zálogházba... aztán Zsuzsit kiszabadítani; a karperecet nem Zsuzsi lopta el — kezdett a szegény fiatal leány görcsösen zokogni s a zálogházig olyan szívzaggatón sirt, mintha egy drága halottat siratna.

A zálogházban megkapta Szegedy Zoltán pontos személyleírását s azt hitte, hogy nyomban ott, abban a tágas, komor szobában meg fog örülni. Kint a folyosón odatámaszkodott a falhoz s halál-sápadt arccal, merev szemekkel maga elé nézett.

— De Margit! — fogta meg az öreg asszony kezét.

— Meghalok... Meghalok!

— Ugye... Ugye Zoltán tette? — hajlott az öreg asszony a leány fölé s Margit nem válaszolt csak ránézett nagyanyjára s pillantása, mely telve volt a megaláztatás s a megtört boldogság kimondhatatlan szomorú kifejezésével, megadta neki a választ.

A község képviselő testülete az előadói javaslat elfogadása mellett kimondja, miszerint tekintettel arra, hogy a község belterületén húzóódó utak pedig az 1890 évi I. t. c. 47—53. §§-ai és ezen t. c. végrehajtása tárgyában kiadott 45380/1892. számú kereskedelmi ministeri végrehajtási utasítás 1. §-a szerint községi (közdülő) utat nem képeznek, a Lasztoner felé vezető út pedig községi közlekedési útnak (vicinalis) van megállapítva — Nagy-Mihály községnek tisztán községi (közdülő) utjai nincsenek.

7. Olvastatott a S. a.-ujhelyben 1903. február 22-én tartott népgyűlés elnökségének átirata, az ujoncelétszám emelése tárgyában benyújtott törvényjavaslat ellen a képviselőházhoz intézendő kérvény tárgyában.

A képviselő testület a határozati javaslat elvetése mellett az átiratot tudomásul veszi s a felett napi rendre tét.

8. Olvastatott **Kovács János** eperjesi lakos kérvénye, melyben nyílt bordélyüzlet létesítéséhez engedélyt kér.

A községi képviselő testület az előadói javaslattal és annak mellékletét képező orvosi véleményvel szemben a kért engedély megadását megtagadta, — miről kérvényező 2 kor. bélyegjegy visszaadása mellett értesítettik.

A közgyűlésnek több tárgya nem lévén s miután elnöklő főszolgabíró a jegyzőkönyv hitelesítésére **Dr. Glück Samu** és **Fröhlich Gyula** képviselő tagokat felkérte, a közgyűlés berekesztetett.

VEGYES HIREK.

Márczius tizenötödikére.

Büszkén bátor lelkesedéssel emeljük az ég felé a szabadságharc, tépett, szinelhagyott lobogóit. Lásna egész világ és lásna odafent a hatalom, hogy szilárdan és kiirthatatlannal él a magyar nép szívében 1848. március 15-ikének emlékezete, valamint a szabadságharc is — mert akármit mondanak a politikai bölcsek, — e nemzet szívében egybeforrott március idusa és az 1848—49-iki forradalom emlékezete.

S valóban, a március 15-iki ünnepek a fokmérő e nép hazaszeretetének, szabadságerzetének és lelkesedésének. Amig ünneppel ülök meg városban és falvakban egyaránt e napot, addig a Kárpátok alján s a Duna, Tisza mentén erkölcsös, hivatott nép lakik, mely hisz a jövőben és tiszteli a multját.

— Nem csalódtam — suttogetta az öreg asszony mintegy önmagához s azzal megfogta unokája karját s levezette a lépcsőkön.

— Nagymama a rendőrségre, Zsuzsi ártatlanul szenved.

— Az az én dolgom, légy nyugodt s azzal az urral is én fogok végezni — mondá az öreg asszony komolyan, szigorúan...

Margit iszonyu csalódásának majdnem két évig olyan betege volt, hogy életét féltették, de az idő nála is kitűnő orvosnak bizonyult s lassan ujra feléledt. Csalódása után a harmadik évben egy bál után, úgy, a hogy volt, letáncolt ruhában, fáradtan benyitott nagyanyja hálószobájába s könnyörtőlten felköltötte:

— Nos, mi baj, az Istenért!? — riadt fel az öreg asszony.

— Semmi, semmi nagymama, csak azt jöttem neked megmondani, hogy igen jól mulattam s hozományomat, ahogy ígérted, tizezer forinttal meg fogod toldani. — Margit nevetve, kipirult arccal beszélt. Elpirult multja emlékeinek behatása alatt s elpirult második szerelmének mámorától.

— Fényes Szabolcs? — kérdé a nagymama.

— O, ő nagymama! — Ma este nálunk tog vacsorálni, mamát megkértem, hogy hívja meg, csak ezt akartam megmondani — nevetett föl s mint egy pillangó, kirepült a szobából.

Balogh Irma.

Ne tévessen meg bennünket az, hogy sokhelyütt a hatóság fejei nem vesznek részt az ünnepségen. Ne kicsinyeljék a diákokból, fiatal-ságból és a köznapi emberekből álló sokaságot, mely e napon összegyűl, hogy lelkét megfűrösse március idusának dicsőségében. Azok, akik nincsenek velük, akiket a hivatalukról való téves felfogás távol tart az ünneplő sokaságtól — velünk vannak az ő szíveikben a midőn a tömeg zengi a Kossuth-nótát, halk visszhangja kél annak a bürökban — velünk éneklék a nótát az ablakok mögött nagy urak is. Mint a levegő a föld színeit, — úgy járta át és át a szabadságharc emlékezete minden magyar ember szívét s nincs esemény, nincs változás, mely ez érzést megmásíthatná. Mert az anyát és szilárd lett, mint a hit, beszivtuk az szenttejjel, tanultuk az iskolában s fejlett elménkel igazságosnak és dicsőségesnek ítéltük.

Kevés hazafias ünnepnapja van ennek a borus multu hazának. A modern magyar nemzetet lekötö a porhoz a mindennapi munkával terhes élet szűrkesége s nem egyszer kél a kételkedőkben a hit, hogy ez a nép elnemzetkieskedik s a hazaszeretettől távolodik.

Ti kételkedők és elfogultak, jertek március 15-én az ünneplő sokaság közé, mely diákokból és szegény emberekből, tehát a haza jövőjéből áll. Nézd, mint vonulnak, ünnepelnek, énekelnek, szónokolnak és lelkesednek az égig, parancsszó nélkül, sőt sokszor parancsszó ellenére. Ahol, hacsak egy évben egyszer is, így tudnak lelkesedni a hazáért és a multért, ott ne tartunk a nemzet erkölcsi elsüllyedésétől.

Ahol milliók és milliók csüngenek szent lelkesedéssel a szabadság ünnepén, ott ne féltünk az igazi szabadelvűséget s a szabadság intézményeit. A szabadságnak és tiszta szabadelvűségnek mindenha voltak ellenségei ebben az országban, vannak most is, nagy és folyton növekvő számmal. Minden oldalról még külföldről is jönnek, feltámadnak azok, akiknek a tömeg elsötétítése és elnyomtatása kell, hogy hatalmukat őreghitsék. A kor hangulata olyan, amely önmagából teremtette meg a reakciót s az már is minden vonalon heves harcot folytat március idusának fennmaradt vívmányaiával.

Nem baj! Had harcoljanak. Győzni soha nem fognak. Azt fogják elérni, hogy a harc hevében meg fog tisztulni még jobban a szabadság és egyenlőség szelleme, mely e népet táplálja s tisztán fogjuk látni, hogy kik a mi barátaink és kik az ellenségeink.

A szabadság ünnepe fontos aktuális jelentőséggel is bír. A társadalmi, felekezeti és gazdasági reakció katonáink szemében szálka március idusa s a nép milliói, melyek a másik táborhoz tartoznak a szabadságharc zászlója köré gyülekezzenek, nemcsak azért, hogy ünnepeljenek, hanem azért is, hogy tüntessenek a modern reakció ellen!

— **Március 15.** A tavasz közeledtével minden évben hűségesen beállít a magyar nemzet szabadságának ünnepe: Március 15. Az egész országban nagy lelkesedéssel ülnek meg a szabadság hajnalpirkadásának ez ünnepi évfordulóját. Ezen hatványozott mértékben fogják az országban e nagy napot megülni, mert március idusa vasárnapra esik, a midőn a polgárság egész összessége e napi munkájának feláldozása nélkül ünneplhet. A Casino egyesület mint rendezés ezuttal is társas vacsorát rendez a Barnai szállóban, a melyre mindenki szívesen látott vendég lesz.

— **Sulyovszky István üdvözlése.** Városunk és vidékünk értelmisége csaknem kivétel nélkül üdvözölte Sulyovszky Istvánt kitüntetése alkalmából. A Casino egyesület a választmány határozata folytán üdvözölő táviratot küldött, a melyre Sulyovszky István a Casino igazgatója Füzesesrény Tamáshoz intézett levélben megleghangu köszönő levélben válaszolt.

— **Nyilvános nyugtázás.** A helybeli áll. iskola tanító-testülete — a „Nagymihályi Kereskedelmi és Hitelbank“ igazgatósága által, a magyar nyelvbeni legjobb előhaladást tanúsító 4 növendék jutalmazására adományozott 40, azaz negyven koronát — kifolyólag f. hó 7-én d. u. tartott üléséből ezuttal is halásan nyugtatja.

— **Képviseelő választók névjegyzéke.** Zemlén-vármegye közp. választmányának 18/903. számú határozata folytán az 1904. évre érvényes országgyűlési képviselő választók névjegyzékének kiigazítása 1903. évi március hó 21-én d. e. 9 órától kezdődőleg a városháza kistermében fog eszközöltetni.

— **Népgyűlés.** A katonai javaslatok ügyében városunkban népgyűlés készül, melynek célja lesz az adózás terheinek emelése ellen tiltakozni és egyidejűleg az országgyűléshez felirattal járulni a sérelmes javaslatok visszavonása iránt.

— **Hazafias ünnepély.** A „Nagymihályi Ifjúsági Egyesület“, mely alig 2 hete alakult, már is szép tanujelét adja lelkes és hazafias irányban való fogékony törekvésének. E hó 15-én azaz: Vasárnap délután 3 $\frac{1}{2}$ órakor az állami kisdudóvó nagytermében „Március 15. i hazafias ünnepélyt“ rendez, az alábbi sorrenddel: 1., Elnöki megnyitót. Tartja: Fáber Ferenc alelnök. 2., Erkel Ferenc: „Hymnusa.“ Eneklék az ifjúsági énekkar. 3., Abrányi Emil: „Március 15.“ Szavalja: Kirnág János egy. tag. 4., „Március 15-ike. Felolvassa: Molnár János egy. tag. 5., Dalmady Győző: „Csak magyarok legyünk.“ Szavalja: Hirkó Mihály egy. tag. 6., Petőfi Sándor: „Nemzeti dal.“ Szavalja: Kákos György egy. tag. 7., Irsa Béla: „Nemzeti dal.“ Eneklék az egyesület énekkara. 8., Záróbeszéd: Mathiasz József egy. igazgató. Az ügyesen egybeállított sorrenddel olvasva várjuk az ünnepély idejét, melyre a rendezőség városunk hazafias érzelmű közönségét ezuttal is tisztelettel meghívja.

— **A képviselő választók névjegyzéke** az 1904. évre most fog össze iratni. A központi választmány az összeíró küldöttségeket meg is alakította már. A nagymihályi választó-kerületben öt küldöttség lesz. Az I. küld. elnöke: Haidinger Ottó, rendes tagjai: dr. Márton Dénes és Dancs János, póttag: Pilecky Vilmos. A II. küld. elnöke: Mauks Árpád, rendes tagjai: Szkurkay Lénárd és Andrejzo János, póttag: Zapotocky Péter. A III. küld. elnöke: Görgey Pál, rendes tagjai: Tomcsányi Árpád és Hutka János, póttag: Pajkoss Emil. A IV. küld. elnöke: Fröhlich Gyula, rendes tagjai: Tolvay Imre és dr. Widder Márk, póttag: Vaszily János. Az V. küld. elnöke: Wiczmány Ödön, rendes tagjai: Novák János és Szemere Géza, póttag: Szoták István.

— **Köszönetnyilvánítás.** A városi képviselőtestület t. tagjainak, kik a tegnapi választás alkalmával b. szavazatukkal támogatni szívesek voltak ezuton is őszinte köszönetemet nyilvánítottam s kérem, hogy bizalmukat irántam a jövőben is feltartani szíveskedjenek. Halász Pál okl. jegyző.

— **Felolvasás az „Ifjúsági Egyesület“-ben.** Folyó hó 8-án d. u. 4 órakor kezdte meg László E. Flóris áll. tanító az „Iparos-tanonc, segéd- és mester egymáshoz való viszonyáról“ szóló sorozatos felolvasását. A mai felolvasás tárgya csak egy része a sorozatnak, mely az iparos tanoncok-ról ad kimerítő, mindenoldalú tájékozódottságot. A felolvasás a megjelent vendégek és tagok tetszése mellett folyt le.

— **A sztára-krivostyáni** utvonal ügyében az államépítészeti hivatal azon jelentést tette az alispánhoz, hogy a Zemlénvármegye területén fekvő szakasz jó karban van. Ez valóságos satírnak tűnik fel, hiszen a Sztáray-féle májortól Izbugyáig a mely pedig vármegyénk területe, most sem lehet közlekedni. Izbugyától—Sztáráig pedig az ut oly rossz állapotban van, hogy ennél járathalabb vonal alig akad a járás területén, pedig van abból elég, szolgálunk példákkal is. Falkus—Dubróka, Málca—Hegy között tessék megpróbálni esős időben közlekedni.

— **Az anya szíve.** A reggeli vonat indulásra készen állt a pályaudvaron. Utasok és hordárok izgatottan kiabáltak és futkostak, csak egy öreg asszony járkált nyugodtan. A vonatvezetőt kereste. Mikor megtalálta, kotorászott a zsebében, előszedett egy koronát és odament a keresve-keresett férfiúhoz, aki a gép mellett állt.

— Fogadja lelkem, — mondta az öreg asszony — ezt magának szántam. — Odanyújtotta a koronát.

— Miért adja nekem ezt a pénzt? — kérdezte a gépész.

— Azért lelkem, hogy vigyázzon, ne essen az uton baja a vonatnak, mert magukkal utazik az egyetlen kis leányom.

— **Mindenki tudja,** hogy a Mauthner-féle impregnált takarmányrépamag a legnagyobb termést adja, hogy konyhakerti magvaiból a legjobb főzelék és zöldség terem és hogy virágmagvaiból fakad a legszebb virág. Szóval a Mauthner-féle magvak a legjobbak, készletei a legnagyobbak és árai igen olcsók.

— **Éjjeli zene.** Ejjél után van. A hold egykedvűen sétál az égen, a csillagok pedig kacsintgatnak egymásra. Az egyik utcán egyszerre csak édes hangok zendülnek fel . . . A cigány hegedűje sir abban az elszomorító tudatban, hogy: „Csak egy szép leány van a világon.“ Az utcában egymás hátán szorongó apró házak álmölködvő hallgatják a bűbajos hangokat s bent a házakban mozgolódás támad. A cigány az utca közepén áll. Egyszerre mind a két oldalon megcsillan valami világosság. Az egyik házban három leány is siet gyujtani gyertyát s örömtől reszketve kandikálnak ki a függöny mögül, vajjon melyiküknek szól a zene? De ah! Epp oly gyorsan kapják is fejcsókait — a cigány háttal áll nekik, a muzsika tehát — másnak szól. Egyszerre csunya lesz a nóta s bosszusan mondogatják, micsoda cincogás ez!? — A másik házban azonban annál edesebb, annál szebb a muzsika s fehér ágyában romegevo hallgatja egy kicsi lány, amit éjnek éjszakában a cigány hegedűjével mondat el neki egy nagy legény.

— **Német teleményesség.** Az Erzsébet-falvai Közlönyben olvassuk: Valami „Mach“ nevű brünni cég azzal kereste meg lapkiadóhivatalunkat, hogy céget egy éven át 52-szer hirdesse meg a Közlöny s ezért a cég 35 korona ára „hözentráger“t küld hirdetési díj fejében. A becsatolt nyomtatott prospektusából s árjegyzékéből kitűnik, hogy a sógor egész komolyan kínálja a hőzentrágerjeit. Eppen e fölött kacagunk, midőn betoppán hozzánk udvari berbélyunk, ki még a német sógort is tullicitálta s arra ajánkozott, hogy az esetre, ha egy évig hirdetjük valódi erzsébetfalvi mindenféle szinben gazdag parókáit és Gáspár-féle bajuszkötőit, a hirdetés fejében hihuzza minden fognakat. Csakis ilyen élelmességgel lehet ma már egzisztálni.

— **Ubress mezővárosában** 1903. évben az országos vásárok a következő napokon fognak megtartatni: 1. József-napi vásár március 18-án. 2. Szent György-napi vásár április 22-én. 3. Szent János-napi vásár június 17-én. 4. Mindenszentek-napi vásár október 28-án.

IRODALOM.

— **A Lampel-Wodianer** udv. könyvkereskedő cég Irodalmi Ertesítője, a melynek célja, hogy a könyvvasolós művelt közönséget tájékoztassa a magyar és külföldi könyvpiac eseményeiről immár második évfolyamába lépett. A havi szemle idei első száma mindenek előtt a magyar könyvpiac egy eseményszámba menő nagy szabású új kiadványára hívja fel a figyelmet, a Beöthy Zsolt szerkesztésében készülő nagy magyar Művészetek Történetére, a melynek első kötete husztára jelenik meg. A szemle tárcája mutatványt közöl Loitya Pál Nagymagyarország jövője című könyvéből és a Monna Vannából, a melyet Abrányi Emil fordított. A páratlan sikert ért szinmű szerzőjét, Maeterlinoket képpen is bemutatja az Irodalmi Ertesítő. Az Egy kis statisztika című cikk megkezdte a kiadó cég mult évi nagyszabású kiadói működésének az ismételését. A Lapszemle című rovat az új könyvekről a saját véleményeket szedi össze. A rendkívül érdekes különféle rovat beszámol az elmult hónap irodalmi eseményeiről és a készülő új könyvekről, Rákosi Jenő, Dóczi Lajos, Kemenes (Kempf) József arcképe díszíti a rovatot, a mely bemutatja írásban és képpen egybekötött a pannonhalmi régi könyvtárt is. A szemle befejező része a könyvesház a hazai és külföldi bibliográfia. Ezt a hasznos és érdekes Irodalmi Ertesítőt a kiadó cég a könyvkereskedő közönségnek kívánatra készséggel megküldi állandóan, teljesen díjtalanul.

Felolvas szerkesztő: **Dr. Kállai József.**
Főmunkatárs: **Dr. Kellner Mihály.**
Kiadóhivatali művezető: **Lándal József.**

Egy használt jó karban lévő
kerékpár
megvételre kerestetik. — Czim a kiadóhivatalban.

Rendkívül kedvező alkalom

kinálkozik mindenkinek, ki legjobb varrógépet legjutányosabb árban venni szándékszik.

Van szerencsém a nagyérdemű vevőközönség tudomására hozni, hogy új gépüzletembe történt átköltözködés folytán több száz darab általánosan ismert

legjobb minőségű varrógépet

kell rövid idő alatt eladnom, minek következtében tőlem addig, míg tulhalmozott raktáram tartani fog, *saját beszerzési áron* a legkitűnőbb szerkezetű varrógépek vásárolhatók, s a nálam élvezendő potom árak daczára, minden egyes varrógép után **5 évi teljes jótállást vállalok.**

Jelenlegi fióküzletem Nagymihályon a Strömpl szálló szomszédságában levő Brünn-fele házban van berendezve.

A nagyérdemű közönség tömeges rendelését és pártfogását kérve, maradtam

kiváló tisztelettel

SPIRE IGNÁCZ.

Egy alig használt új rendszerű

Elevátor

olcsón eladó. - Hol? Megtudható e lap kiadóhivatalában.

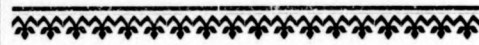

Tejeladás.

Negyven darab fajtehéntől nyert tej kapható naponként jutányos feltételek mellett. — Bővebb felvilágosítás nyerhető a

Komanyai bérgazda:ágnál

Komanya, u. p. Z.-Butka.

Iroda gyakornoknak

ajánlkozik jó kézírású magyar és német levelezésben jártas fiatal ember, Szives megkeresések e lap kiadóhivatalához intézendők.

A t. építkező közönségnek, valamint a t. építész urak szives figyelmébe ajánljuk kiválóan jó minőségű

Mész

készletünket a legjutányosabb árak mellett.

Tisztelettel

Schwartz és Szamet

mész nagykereskedők

Nagy-Mihály, a „CSILLAG” épületében.

FEDORCSÁK JÁNOS

uri- és női czipész Nagy-Mihály, Béres-utca

Tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel, miszerint helyben (Béres utca) egy a mai kor igényeinek mindenben megfelelő

uri és női czipész műhelyt

nyitottam és azon kellemes helyzetben vagyok, hogy férfi- és női lábbeliket a legizlésesebb és legszolidabb kivitelben készíthetek.

Több évi működésem hazánk nagyobb városaiban szakmámban való teljes jártasságot eredményezett számomra s a n. é. közönség támogatása mellett azt a legteljesebb mértékben érvényesíthetem is.

Szives támogatásért esd

Fedorcsák János
uri- és női czipész.

SCHICHT-SZAPPAN

VÉDJEJGYEK:

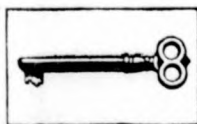
„SZARVAS”

vagy

„KULCS”

a legjobb, legkiadósabb és azért a legolcsóbb szappan Minden kártékony vegyületől teljesen ment.

Mindenütt kapható!

A bevásárlásnál különösen ügyeljen arra, hogy minden darab szappan a „SCHICHT” névvel és a fent látható védjegyek egyikével legyen ellátva.

MAKAHUSZ FELIXNÉ

az ungvári m. kir. Bábaképző-Intézetben kiténő sikerrel végzett

okleveles szülésznő

lakik:

Nagy-Mihály, Selyem-utca 42.

Bérbe adó

a Béres-utczában egy bolthelyiség lakással együtt április hó 1-től. — Bővebb felvilágosítást ad

KOZMA MIHÁLY,
háztulajdonos.